

[Landbrugsministeren.]

mumslånet for finansåret 1950—51, 40 000 kr., nu svare til et beløb af ca. 50 900 kr. Man vil heraf forstå, at man med lånebeløbet på de 50 000 kr., der er foreslået, praktisk talt har foretaget en ajourføring her.

Hvad angår antallet af nyoprettede brug, så er der i år oprettet 200 nye brug mod 270 i fjor. For gartneriers vedkommende ligger det sådan, at der i år er oprettet 13 mod i fjor 11. For tillægsparcellernes vedkommende er billedet lidt lysere, idet der i år er tildelt 561 tillægsparceller mod i fjor 465. Det er altså en væsentlig stigning. Det kontante salg af stamparceller udgør i år 80 mod i fjor 68.

Af landarbejderboliger er der i år nybygget 581 mod i fjor 703. Der er altså nogen tilbagegang.

Hvad angår problemet tillægsgjord, er der 5 000, der har meldt sig til 3 mands udvalgene om at komme i betragtning. Det er stadig et forholdsvis begrænset tal i sammenligning med, hvad man oprindeligt havde ventet sig.

Den jordbeholdning, som jordlovsudvalget ligger inde med, er på et samlet jordareal af 14 802 ha. Der blev også spurgt om, hvordan denne jordbeholdning var placeret. Jeg kan herom oplyse, at hovedparten af den er beliggende i Sønderjylland, nemlig 6 485 ha. En anden hovedpart er beliggende i Nordjylland, nemlig 5 414 ha, og spredt over det øvrige land ligger der så ca. 2 900 ha. Det er vist rigtigt at gøre opmærksom på, når jeg her nævner denne forholdsvis store beholdning, at ikke alt, som ligger i Sønderjylland og i Nordjylland, i fuldt omfang er udstykningsmodent. En del af det, der ligger i Nordjylland, er som bekendt arealer i Den store Vildmose, og i Sønderjylland er der også en del arealer, der ikke er tilstrækkelig kultiveret, udover dem, som fremkommer ved det storstilede jordfordelingsarbejde, man har i gang der. Men det er selvfølgelig tanken i det omfang og det tempo, som de her nævnte arealer bliver udstykningsmodne, at få dem anvendt til det, som er deres egentlige formål.

Jeg synes, jeg vil benytte denne lejlighed til at påpege, at det må påskønnes, at man fra jordlovsudvalgets side så stærkt har sat ind for at få afviklet en del af de arealer, som man har oppe i Vildmosearealet.

Det er altså de oplysninger, jeg er i stand til at give allerede nu, og jeg gentager, at

det jo er en fornøjelse at høre, at der er en så udbredt og almindelig enstemmighed, når man kommer til det høje ting med lovforslag, der har relation til udstykningen. Betydningen af det må selvfølgelig ikke overvurderes. Men der er også grund til at pege på, at det gælder her, som det gælder på andre områder, at man er nødt til også at tage praktiske hensyn, og det har jeg altså forstået at man er enig i.

Carl M. Nielsen: Allerførst vil jeg takke den højtærede minister for de oplysninger, vi har fået her.

Jeg var ked af udtalelsen om, at ministeren var betænkelig med hensyn til den konjunkturbestemte rentegrænse. Når vi indenfor mit parti har taget dette spørgsmål op, er det jo netop på grund af den pris, bygningerne er kommet op i. Vi mener absolut, at det for nybyggerne ville være en hjælp og en sikring, hvis man gik ind på det, jeg omtalte før, nemlig at 4 pct. i de første fem år var den højeste rente, og at man derefter gik ganske automatisk over. Jeg tror, at det er et problem, der trænger sig på, og jeg tror også, det er noget, vi kommer til at beskæftige os med.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Einar Simonsen, at jeg blev lidt forbavset, da han henstillede at trække forslaget om udvalgsbehandling tilbage. Nu er det jo sådan, at det ærede medlem muligvis allerede tidligere har fået de oplysninger, som vi nu har fået af ministeren; det ærede medlem har jo i sin gruppe jordlovsudvalgets formand, som han kan få oplysninger fra. Der kunne dog også være andre spørgsmål, som vi kunne tænke os at rejse i udvalget, og derfor kan jeg desværre ikke imødekomme ønsket om at frafalde udvalgsbehandling. Men som jeg allerede sagde i mit første indlæg, vi er velvilligt indstillet overfor loven og er parat til at arbejde hurtigt.

Wittrup: Jeg kan jo kun være tilfreds med den tilslutning, som jeg har fået fra forskellig side til de af mig fremsatte synspunkter.

Jeg vil lige sige et par ord om det af det ærede medlem hr. Oluf Johansen også sidste år fremdragne spørgsmål om, hvorvidt landarbejderboliger burde kunne blive til statshusmandsbrug. Jeg vil ikke benægte, at der kan være tilfælde — livet er jo så